

"En dag med" giver indblik i hverdagen hos forskellige praktiserende læger rundt omkring i Danmark.

EN DAG MED ...

Martin Bell

Martin Bell er speciallæge i almen medicin. Ud over at se patienter i sin egen klinik i Aarhus arbejder han én dag om ugen som tilkaldsvagt for Østjyllands politi.

6.30 Nutella! Jeg ligger bekymrende yderligt på kanten af sengen og mærker min 6-åriges lidt svedige fod mellem mine skulderblade. Ordet gentages langsomt og en anelse irriteret NUUU-TEELL-AAAA. "Nej! Max, det er hverdag". I stedet for yderligere krav om hasselnøddesmør indtræder en efterhånden indstuderet kraftoverførsel fra en barnefod, og jeg fornemmer vores soveværelsesgulv komme nærmere. Søvnens sidder stadig dybt i kroppen, da jeg trasker ud i køkkenet. Forestillingen "Morgenkaos" udspiller sig. Drengene agerer kæmpende dinosaurer, mens min datter perfektionerer rollen som energiforladt teenager. Konen overtager styringen, og familien kommer ud ad døren med et minimum af skrammer og bandeord.

8.30 Nyder den flygtige ro og den tiltrængte morgenkaffe. De fleste hverdage bener jeg ud ad døren for at tilse patienter i vores lægepraksis, men i dag er jeg på tilkald ved Østjyllands Politi. Et kærkomment møde med eksistenser, der kun alt for sjældent kommer i praksis.

Telefonen kimer "Vi har gæster i kælderen".

8.50 Ankommer på stationen, hilser og modtager briefing om de detentionsanbragte.

Første besøgende er en kending i gadebilledet. Han har drukket sig i hegnet, og der er behov for vurdering af, om han kan sove den ud i detentionen. Døren til detentionscellen glider op, og jeg rammes af en distinkt vibrerende snorken. Et par venskabelige klap på skulderen og et "godmorgen" bringer ham langsomt tilbage til overfladen. De første sekunder er vigtige; hvis relationen går skævt, risikerer jeg, at samtalen bliver meget kort.

Jeg præsenterer mig og lader ordene trænge gennem alkoholtågen. Vi har mødt hinanden en håndfuld gange før. Alligevel er der ingen genkendelse at spore i hans ansigt. Svarene indtræder efter latenstid, men er relevante, og den objektive undersøgelse er acceptabel. Jeg lægger en plan for observation og lader ham sove den ud i kælderen.

9:15 Anden besøgende er kendt med paranoid skizofreni. Han har raseret en lejlighed i jagten på overvågningsudstyr. Ikke overraskende har miseren skræmt naboerne. Øjnene hviler ikke længe det samme sted, men følger noget, som kun han kan se. Den vanlige medicin er vist ikke taget efter forskrifterne, og samtalen er fuld af skæve, flakkende og paranoide oplevelser - heldigvis med et strejf af selverkendelse. Vi enes om en frivillig samtale i psykiatrien.

9.50 En hurtig kop kaffe på stationen, inden telefonen ringer. Atter en tur i kælderen. Tredje besøgende er beskrevet som psykisk uligevægtig. Han sidder sammenkrummet på madrassen med nedslået blik og rødsprængte øjne.

Martin Bell efter at have tilset en af de anbragte i detentionen på Aarhus Politigård. Foto: Privat.

Dialogen skrider langsomt frem. En beretning om deroute, tab af familie-medlem, arbejde og bopæl. Tankerne kredser om død og selvmord. Der mangler en fungerende relation med almen praksis, og vi enes om en frivillig samtale i psykiatrien.

11:45 Når en tidlig frokost, før der er gæster igen. En ung kvinde er sendt til Aarhus for at hente stoffer. Stikmærker på fodryggen og alt for små

pupiller i et markeret ansigt, formet af misbrug og gaden. Hun er her uden at være her. En historie om ubehandlet ADHD, PTSD og depression. Nu en konstant dans på kanten af døden – tager hun for lidt, får hun ingen rus. Jeg lægger en plan for observation, forlader kælderen og en anden virkelighed møder mig.

16.00 Mindstemanden hentes i SFO'en. Han er i gang med Matador Junior –

I dag er jeg på tilkald ved Østjyllands Politi. Et kærkomment møde med eksistenser, der kun alt for sjældent kommer i praksis.

formentlig er han ved at indkassere et sviende nederlag, for afhentningen forløber overraskende fredeligt.

Pizzaovnen tændes. Jeg forsøger mig med kartoffel, rosmarin, burrata og gedeost som topping. Der er bred konsensus blandt ungerne om, at pizzaerne fra "Surprise Pizza" klart er at foretrække.

20.30 Putter mellemste mand og læser "Kaptajn Underhyler ordner den onde Olfert-kvinde". Hvorvidt Kaptajn Underhyler har held i sit foretagende står hen i det uvisse, for telefonen ringer igen. En borger har været i slagsmål på en beværtning. Han er selv af den opfattelse, at han har vundet opgøret, men at dømme ud fra skaderne er det vist tvivlsomt. En anseelig flænge i baghovedet smyger sig op ad hans shunt. Vi enes om, at en vurdering i akutafdelingen alligevel er at foretrække, og en ambulance rekvireres.

21.30 Hopper i seng. Reflekterer over de skæbner, jeg har stiftet bekendtskab med i dag; marginaliserede med høj sygelighed, men uden kontakt til deres praktiserende læge. De har ganske vist mange fragmenterede kontakter til sundhedsvæsenet, men uden at det nødvendigvis medfører en generel fremadskridende behandling og bedring. //

